

Maade; jeg mener, vi maa have virkelig Del i Brødkornsadministrationen, vi maa have Lejlighed til at gøre vore Bemærkninger til Cirkulæerne, inden de sendes ud. Paa den Maade kunde vi maaske faa nogen Indflydelse. Men i øvrigt er Spørgsmaalet Kornudvalg ikke for mig noget stort Spørgsmaal. Jeg tror gerne, at vi ogsaa paa dette Punkt kunde begynde at afvikle, at lade det mere og mere gaa over til, at Landbrugsministeren, naar Rigsdagen havde vedtaget Loven og givet den til Administration, havde Ansvaret for den. Det er de gamle Forhold. At vende tilbage til dem er ogsaa en Afvikling; og jeg skal ikke have noget imod, at vi gaar den Vej.

Der er i Dag her i Tinget ført megen Strid om Maksimalprisen i 1914. Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger dertil. Naar Striden ogsaa kom til at staa om, hvem der havde opfundet Princippet med Ombytningen, tror jeg for Resten, at de, der først stillede Krav om, at vi skulde have denne Ombytning, var Ribe Amts Landboforening. Jeg tror nok, Princippet kom fra Vestjylland, og det var da ogsaa Vestjylland, der først fik en lille Ombytning, som vi gik og spekulerede over. Ingen vidste rigtig, hvor megen Ejendomsskyld man maatte have for at faa en saadan Ombytning. Naar det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen med flere sagde, at dette Princip var man inde paa at ville anvende, saa er det jo slet ikke rigtigt. Jeg skal oplyse, at i de vestjydske Blade fandt man paa det Tidspunkt en Artikel af Formanden for det radikale Parti, Hr. Touborg-Jensen, hvori han hævdede, at Majs havde 20 pCt. mere Foderværdi end Rug, og at Prisen derfor var rimelig. Det var netop for at fastslaa, at den Maksimalpris, som var sat af det radikale Ministerium, var den rigtige. Nu var der ganske vist ingen Landmand, der troede paa Rigtigheden af Hr. Touborg-Jensens Udtalelser i Bladene, hvor dygtig han ellers kan være, men han skrev det som et Forsvar for den Stilling, han havde taget.

Det ærede Medlem Hr. Rode er ogsaa bange for, at den Pris, som er foreslaaet for Rugen, ikke vil give fuld Dækning, og hvis ikke jeg hørte fejl, sagde han, at det var slet ikke bedre end f. Eks. i Fjor; da kunde man ogsaa faa fuld Dækning, man kunde, om man vilde, inddække sig. Men det er jo ikke rigtigt; man kunde i Fjor heller ikke købe Majs til den Pris, vi skulde have for Rugen, og derfor førtes der jo lange Debatter om en Ombytning, man

førte lange Debatter, om man kunde gaa til en saa stor Ombytning; og et Forslag fra Venstre om, at man kunde gaa til en Ombytning af de første 18 Tønder for alle, blev stemt ned her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Rode syntes at være tilfreds med, at Brødprisen i den Sæson, vi staar overfor, ikke stiger mere, end Dagens Produktionsomkostninger betinger. Jeg synes, det er meget rimeligt, at vi ikke gaar videre paa det Punkt, medmindre man fra anden Side stiller Forslag; hvis det ærede Medlem eller det ærede Medlem Hr. Haugø stiller andre Forslag, kan vi tage dem under Overvejelse i Udvalget. Det er ikke vor Sag at stille Ændringsforslag til det Lovforslag, der her foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Rode var stærkt inde paa, at vi havde faaet det hele forvaltet saa godt under Krigen, at vi nu vilde komme op paa fuld Produktion. Nu er det ikke min Mening at komme ind paa alle de Omveje, som Hr. Rode gik i sit 2 Timer lange Foredrag. Jeg skal kun nævne det Punkt, der angaar Smørret. Det ærede Medlem nævnte det som et Bevis paa, at Landbruget i en Fart var kommet op paa samme Produktion som før Krigen. Der er imidlertid mange Forhold, som gør, at man ikke kan bruge Smørproduktionen, den store Mælkeproduktion, vi er kommet op paa i Sommer, som Maalestok. Paa Grund af de Fodervanskeligheder, vi har haft under Krigen, er man i Jylland og vistnok ogsaa andetsteds mere og mere kommet ind paa at have Foraarskælving, hvilket gør, at man har megen Mælk om Sommeren i Forhold til om Vinteren. Selv om Sommeren har givet over Forventning, vil Vinteren i Forhold til Sommeren give mindre, end de, som ikke har direkte Forbindelse med det praktiske Landbrug, regner med. At nævne Smørret som Bevis for, at Landbruget er kommet op paa fuld Produktion, kan man altsaa ikke uden videre tage for gode Varer.

At der ikke bliver noget Salg af Rug og Hvede, kan man gerne paastaa, men man kan ogsaa paastaa det modsatte. Det er min Tro, at der vil blive det. Høstindberetningerne fra de praktiske Landbrugere og Konsulenter er saa vidt mig bekendt — og jeg har dog nogen Forbindelse med de Kredse, som udarbejder disse Indberetninger — lavede saa fornuftigt, at vi har ret god Grund til at bygge paa dem. Jeg for mit Vedkommende tror, som jeg sagde forleden Dag, at det vil være Landmændene en Æressag at opfylde de Betingelser, som er Lovforslagets For-